

04. februar 2016

FM 2016/31

I henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at rette henvendelse til Kommuneqarfik Sermersooq med henblik på at drøfte mulighederne for etablering af et krisecenter i Tasiilaq.

(Medlem af Inatsisartut Laura Tàunâjik, Siumut)

Begrundelse

Grønland har i dag kun 7 krisecentre. Disse er placeret i Ilulissat, Aasiaat, Sisimiut, Nuuk, Paamiut, Qaqortoq og Narsaq.

Hertil kommer, at der på finansloven for 2016 er afsat et beløb til etablering af et landsdækkende krise- og behandlingscenter for voldsramte kvinder med børn. Der er tale om et forsøgsprojekt, som er målrettet voldramte kvinder med børn, som har behov for at komme væk fra lokalsamfundet i en periode, og dermed ikke hensigtsmæssigt kan gøre brug af et eventuelt lokalt krisecenter.

Ingen af de eksisterende krisecentre er placeret på Østkysten. Dette kan undre, for behovet er i høj grad til stede. Dette illustreres af politiets årsstatistik for 2014. Med et indbyggertal på omkring 2.100 er Tasiilaq landets 7. største by. Men antallet af anmeldte husspektakler i Tasiilaq er landets næsthøjeste, kun overgået af Nuuk. Selv om antallet af indbyggere i Ilulissat er godt dobbelt så højt, og antallet af indbyggere i Sisimiut er næsten 3 gange så højt som i Tasiilaq, er antallet af anmeldte husspektakler højere i Tasiilaq.

I en undersøgelse af 0-14 årige børns og familiers trivsel fra 2008¹ anslås det, at næsten hver fjerde mor i Østgrønland (23 %) bliver udsat for fysisk mishandling. Det er dobbelt så stor en andel som i Nuuk (12 %).

Alligevel har Tasiilaq ikke et krisecenter.

I et § 37-svar (197/2012) oplyste Naalakkersuisut i 2012, at kommunerne har ansvaret for at sikre, at der er tilstrækkelige tilbud til voldramte borgere i landets byer og bygder, men at det ikke er Naalakkersuisuts opfattelse, at de eksisterende tilbud imødekommer behovet. Antallet af krisecentre var dengang 7 – det samme antal som i dag.

---

¹ Børn i Grønland – Kortlægning af 0-14-årige børns og familiers trivsel. Christiansen m.fl., 2008

I ”Naalakkersuisut’s strategi og handlingsplan mod vold 2014-2017” anfører Naalakkersuisut følgende:

”Der er 7 krisecentre i Grønland i Nuuk, Sisimiut, Ilulissat, Aasiaat, Qaqortoq, Narssaq og Paamiut. Tallene på vold indikerer entydigt, at det ikke dækker behovet. Der er brug for at oprette krisecentre i de øvrige byer og eventuelt større bygder for at sikre, at voldsramte kvinder og deres børn kan komme væk fra volden.”

I lyset af denne erkendelse håber jeg på Naalakkersuisuts støtte til mit forslag, ligesom jeg håber på velvilje fra partierne i Inatsisartut – samt naturligvis ikke mindst fra Kommuneqarfik Sermersooq.

At en hel landsdel - Østgrønland - står uden et krisecenter og dermed uden mulighed for, at voldsramte kvinder og deres børn kan ydes den nødvendige beskyttelse, sikkerhed, støtte og rådgivning er ganske enkelt ikke holdbart, set i forhold til det behov, som findes i netop denne landsdel.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Beslutningsforslaget indebærer, at Naalakkersuisut pålægges at rette henvendelse til Kommuneqarfik Sermersooq. En sådan henvendelse har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser, men forhåbningen er naturligvis, at der på baggrund af henvendelsen vil blive taget initiativ til etablering af et krisecenter i Tasiilaq.

I henhold til § 7 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 18 af 8. december 2004 om krisecentre kan krisecentre ansøge om driftstilskud fra Landskassen. Det fremgår af budgetspecifikationen til finanslovens hovedkonto 30.14.29 Indsatser med sociale formål (Driftsbevilling), at tilskuddet kan udgøre op til 50 % af de budgetterede driftsudgifter.

I praksis finansieres krisecentrene af kommunerne og Selvstyret med hver 50%.

Af de eksisterende krisecentre har to driftsomkostninger på under 500.000 kr., mens fem har driftsudgifter på mellem 500.000 kr. og 1.000.000 kr. årligt². Jeg antager på denne baggrund, at driftsomkostningerne til et krisecenter i Tasiilaq vil ligge på omkring 500.000-800.000 kr. årligt.

---

² Rapporten ”Kortlægning af krisecentrene i Grønland”, juli 2013